

Sygn. akt II W 180/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: **SSR Joanna Panasiuk**

Protokolant: Joanna Radziszewska

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2016 roku sprawy:

J. F. (1), syna M. i M. z domu F., urodzonego (...) w W. M.,

obwinionego o to, że:

w dniu 07 kwietnia 2016 roku o godzinie 20:50 w B. przy ulicy (...) dokonał kradzieży wkretarki akumulatorowej o wartości 100 zł na szkodę L. C.,

tj. o czyn z art. 119 § 1 k.w.

I. Obwinionego **J. F. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 119 § 1 k.w. skazuje go **na karę 300 (trzystu) złotych grzywny**.

II. Na podstawie art. 119 § 4 k.w. orzeka wobec obwinionego obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonego L. C. kwoty 100 (sto) złotych tytułem równowartości ukradzonego mienia.

III. Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków w sprawie.

Sędzi a:

Sygn. akt II W 180/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. C. zamieszkuje przy ulicy (...) w B.. W dniu 7 kwietnia o godzinie 20:50 wyszedł na podwórze, aby zamknąć garaż, położony w odległości około 10 metrów od domu. W pewnym momencie, przy drzwiach wejściowych do garażu spostrzegł J. F. (1), trzymającego w dłoni torbę wypełnioną narzędziami. Mężczyźni zaczęli się szarpać. L. C. wziął kij, a J. F. (1) złapał jego drugi koniec. Kiedy mężczyzna pchnął kij w kierunku sprawcy kradzieży, ten upadł, po czym przeskoczył przez murek i oddalił się w kierunku poczty, sąsiadującej z posesją pokrzywdzonego. L. C. zaalarmował żonę, by wezwała policję. Mężczyzna po wstępnych oględzinach garażu i podwórza zauważył, że jego wyrzynarka leżała na kompostowniku przy granicy posesji z pocztą, zaś w rowie, usytuowanym poza posesją znajdowało się narzędzie do cięcia metalu. W. natomiast znalazł w ogrodzie. Kiedy na miejsce zdarzenia przyjechał patrol policji, L. C. stwierdził, że skradziono mu jedną wkretarkę akumulatorową o wartości 100 złotych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: zeznania pokrzywdzonego L. C. (k. 34), notatki urzędowe (k. 1, 6), oraz tablicę poglądową (k. 9).

Obwiniony J. F. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Wyjaśnił, że nie było go na posesji L. C.. Nie pamięta jednak, czy w tym dniu był trzeźwy. Stwierdził, iż znajdując się pod wpływem alkoholu nie byłby w stanie uciec z wiertarką. Podkreślił, iż od 9 sierpnia nie spożywał alkoholu, zaś wcześniej zdarzało mu się pić ciągami alkoholowymi (k. 33).

Sąd zważył, co następuje:

Poza sporem pozostaje, iż w dniu 7 kwietnia 2016 roku o godzinie 20:50 w B. przy ulicy (...) dokonano kradzieży wkrętarce akumulatorowej o wartości 100 złotych na szkodę L. C.. Wskazują na to zeznania pokrzywdzonego (k. 34).

Istota niniejszego postępowania sprowadzała się do ustalenia, czy winę w tym zakresie, należy przypisać obwinionemu. Zdaniem Sądu odpowiedź jest twierdząca. Wskazują na to wyniki przeprowadzonego w tej sprawie postępowania dowodowego.

Obwiniony wprawdzie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia, twierdząc, iż nie było go na miejscu zdarzenia. Jednakże przeczy temu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy – (notatki urzędowe (k. 1 i 6) oraz wynik okazania tablicy poglądowej (k. 9, k. 10 - 11). Pokrzywdzony L. C. w sposób szczegółowy opisał zachowanie obwinionego w trakcie zdarzenia i nie miał najmniejszych wątpliwości co do osoby sprawcy tak w toku postępowania wyjaśniającego jak i na rozprawie.

Zeznania pokrzywdzonego Sąd obdarzył walorem wiarygodności. Były one konsekwentne i bardzo stanowcze. Mogły zatem stanowić podstawę ustaleń poczynionych przez Sąd.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia obwinionego stanowią jedynie przyjętą przez niego linię obrony. Brak było podstaw do przypisania im waloru wiarygodności, tym bardziej, że obwiniony nie wskazał, co robił krytycznego wieczora.

Kierując się jednoznaczną wymową powołanego wyżej materiału dowodowego Sąd przyjął, iż zarówno wina obwinionego, jak też okoliczności popełnienia zarzucanego mu wykroczenia, są bezsporne i nie budzą jakichkolwiek wątpliwości.

W ocenie Sądu wymierzona obwinionemu kara grzywny jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i zawinienia obwinionego.

Okolicznością łagodzącą jest niewątpliwie to, że obwiniony nie był dotychczas karany sędownie (k. 16). Sąd nie dopatrywał się okoliczności obciążających.

Niewątpliwie czyn, którego dopuścił się obwiniony jest społecznie szkodliwy. Obwiniony dokonał zaboru cudzej rzeczy ruchomej. Czyn ten charakteryzuje również znaczny stopień zawinienia. Należy bowiem zauważyć, że pomimo tego, iż wiedząc, że tego rodzaju zachowanie jest niezgodne z prawem, zdecydował się jednak popełnić wykroczenie.

Wymierzając karę grzywny, Sąd miał na uwadze dochody obwinionego, jego warunki osobiste i rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Sąd uznał, że kara grzywny w wysokości 300 złotych orzeczonej wobec J. F. (1) będzie adekwatna do jego czynu jak też do stopnia zawinienia obwinionego.

Przy wymierzaniu obwinionemu kary grzywny Sąd wziął także pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej, które winna spełniać ta kara. Zdaniem Sądu orzeczonej kara zapobiegnie w przyszłości ponownym czynom obwinionego i będzie oddziaływać na niego wychowawczo, ponadto ukształtuje wyobrażenie społeczeństwa o konieczności przestrzegania norm prawnych i nieuchronności kary.

Na mocy art. 119 § 4 k.w. Sąd orzekł wobec obwinionego J. F. (2) obowiązek zapłaty kwoty 100 złotych na rzecz L. C.. Suma ta mieści się w zasięgu realnych możliwości płatniczych obwinionego, a przy tym stanowić będzie odpowiednią rekompensatę pieniężną pokrzywdzonemu.

O kosztach postępowania orzeczono na mocy art. 118 § 1 k.p.w., a o opłacie na zasadzie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49 poz. 223 ze zm.).

Sędzia